

Ο π. Βενέδικτος από τη Νέα Σκήτη του Αγ. Όρους σήμερα στα “Δημήτρια”

/ [Ενορίες](#)

Με τον Παρακλητικό Κανόνα του Αγίου Νεκταρίου, άρχισαν οι απογευματινές ενοριακές, εορταστικές, εκδηλώσεις «ΔΗΜΗΤΡΙΑ 2019», της 6ης ημέρας στον Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου ομωνύμου Δήμου.

Ακολούθησε ομιλία με θέμα : ” Οι Άγιοι ήταν αναμάρτητοι;”, με ομιλητή τον Οσιολογιώτατο Ιερομόναχο π. Βενέδικτο από τη Νέα Σκήτη Αγίου Όρους εντός του Ιερού Ναού με την παρουσία πλήθους πιστών.

Ο π. Βενέδικτος στην αρχή της ομιλίας του είπε: “Σε πολλούς Χριστιανούς ή μη, υπάρχει μία σύγχυση για το τι είναι ένας Άγιος. Τα κριτήρια είναι λαθεμένα. Γι’ αυτό χρειάζονται κάποιες διασαφηνίσεις.

Πρώτα απ’ όλα πολλοί νομίζουν πως άγιος είναι ένας μεγάλος άνθρωπος, που διέπρεψε σε κάποιον τομέα. Έτσι τον τοποθετούν δίπλα σε τόσους «μεγάλους» που

διέπρεψαν κάπου, έκαναν έντονη την παρουσία τους, σφράγισαν την εποχή τους και έγγραψαν ιστορία. Όμως η εκκλησία έχει άλλα κριτήρια και γι' αυτό υπάρχει μία τεράστια διαφορά. Άλλο άγιος, άλλο μεγάλος. Ο άγιος είναι πέρα για πέρα αληθινός άνθρωπος. Δεν φοβάται κανέναν, γιατί όλους τους αγαπάει και «η αγάπη έξω βάλλει τον φόβον»”.

Στη συνέχεια είπε: “Ο «μεγάλος» άνθρωπος φοβάται για τους πάντες, γιατί δεν αγαπάει. Ο άγιος, ακόμη, δεν φοβάται κανέναν γιατί δεν έχει να κρύψει τίποτα, ενώ ο «μεγάλος» έχει να κρύψει πολλά. Ο άγιος όσο κοντύτερα κοιτάζεται, τόσο περισσότερο κερδίζει. Οι σπουδαίου του κόσμου αυτού, δεν ανέχονται το πλησίασμα, το κοίταγμα από κοντά.

Οι άγιοι λοιπόν δεν είναι μεγάλοι; Για τα κριτήρια του κόσμου, όχι. Για την εκκλησία, ναι. Για τον κόσμο «μεγάλος» σημαίνει τον ικανό που μπορεί να πατήσει επί πτωμάτων για να ανέβει. Μεγάλος για την Εκκλησία είναι ο άγιος, δηλαδή, ο ελάχιστος, ο ευαίσθητος, ο ταπεινός, ο αγαπών, που δέχτηκε τη χάρη του Θεού και είναι ανίκανος να κάνει το κακό στον άλλο. Και ικανός να υποφέρει, να υπομένει, να σταυρώνεται, να πεθαίνει αυτός για να ζουν, να χαίρονται και να σώζονται οι άλλοι. Είναι αυτοί που θυσιάζονται για όλους τους άλλους, για το σώμα του Χριστού, την Εκκλησία”.

Σε άλλο σημείο είπε: “Οι άγιοι δεν ντρέπονταν να αποκαλύψουν τον αμαρτωλό εαυτό τους, δεν δίσταζαν να μιλήσουν για τις πτώσεις και τα λάθη. Είναι ανώτερος, λέει ο Άγιος Ισαάκ ο Σύρος, εκείνος που είδε τις αμαρτίες του, από κείνον που ανέστησε νεκρούς. Με τα κοσμικά κριτήρια πολλοί θεωρούν πως άγιος είναι ο πετυχημένος, ο δοξασμένος κατά κόσμον. Όλοι θαυμάζουν τον «μεγάλο», δηλαδή αυτόν που έχει χρήμα, ανέσεις, διπλώματα, θέσεις, αξιώματα. Όμως τι σχέση έχουν όλα αυτά με τον άγιο; Για κάθε άγιο πλούτος του είναι η πτώχεια, άνεση η κακοπάθεια, θέση και αξίωμα η ουσιαστική διακονία, δόξα του η ταπείνωση και η περιφρόνηση από τους «μεγάλους»”.

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του, ο π. Βενέδικτος είπε: “Διαβάζοντας τα συναξάρια των Αγίων θα δούμε ανθρώπους όχι που ζήσανε ως αψεγάδιαστοι, αλάνθαστοι, τέλειοι, αλλά θα δούμε ανθρώπους που είχανε μετάνοια γιατί αδίκησαν, πόρνευσαν, έκλεψαν, ψευδομαρτύρησαν, απάτησαν ακόμα και σκότωσαν.

Γι' αυτό μη μου λες ότι δεν έρχεσαι στην Εκκλησία ή δεν αγωνίζεσαι επειδή έχεις πέσει σε κάποιες αμαρτίες· γιατί είναι σαν να λες ότι δεν θέλεις να πας στο νοσοκομείο επειδή είσαι άρρωστος! Ακριβώς γι' αυτό πρέπει να πας! Εκτός και αν δεν θέλεις, γιατί αγαπάς την αμαρτία σου, σου αρέσει να πονάς...

Στο απέραντο νοσοκομείο ψυχών αλλά και σωμάτων που είναι η Εκκλησία οι άγιοί της δεν είναι ούτε αλάνθαστοι, ούτε αναμάρτητοι, αλλά είναι οι θεραπευόμενοι. Άγιοι που έζησαν στην πορνεία, που αρνήθηκαν τον Χριστό, που σκανδάλιζαν κόσμο, που διαφωνούσαν μεταξύ τους, που είχαν όλα τα γνωρίσματα ενός αμαρτωλού και πεπτωκότος ανθρώπου που ζούσε στην αμαρτία. Και όμως, αγίασαν.

Ο Θεός θέλει και αγαπά τη σωτηρία όλων. Εσύ μην κρίνεις. Όπως μου έλεγε ένας Μέγας γέροντας στην έρημο του Αγίου Όρους· παιδί μου άνθρωπο βλέπεις, καρδιά δεν βλέπεις. Το τι κάνει ο άλλος στο κελί του ή στο σπίτι του μόνον ο Θεός το ξέρει. Ένα μας μένει να πούμε, όλοι εσείς οι πρώην μεγάλοι αμαρτωλοί που αγιάσατε “πρεσβεύσατε και υπέρ ημών”. Και στον καθένα μας θα πω· αδελφέ μην απελπίζεσαι. Υπάρχουν πολλοί δρόμοι που οδηγούν στη Δαμασκό, δηλαδή στη Βασιλεία του Θεού. Υπάρχουν άλλοι πολύ πιο μεγάλοι αμαρτωλοί από εσένα και όμως σώθηκαν...”.

Εν συνεχεία πραγματοποιήθηκε το καθιερωμένο “Ενοριακό Αρχονταρίκι” στο οποίο ο π. Βενέδικτος απάντησε στα ερωτήματα που του υπέβαλαν οι ακροατές.

Η 6η μέρα των εορταστικών εκδηλώσεων ολοκληρώθηκε με κατανυκτική αγρυπνία στην οποία λειτουργός και ομιλητής ήταν ο Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης π. Αντώνιος, από την Ιερά Μονή Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Δρυοβούνου Σιατίστης.

Έψαλαν ο Πρωτοψάλτης κ. Σωτήριος Γενετής και ο Λαμπαδάριος κ. Παναγής Μιχαλιτσιάνος.

